

9 dicitur et expresse precipiatur, ut semel majoratu instituto amplius revocari non possit, si hujus facultatis virtute constituatur non potest amplius revocari etiam lege nostra stante, secundum Molinam de primogenitiis lib. 4. cap. 2. numero 54. à fortiori si eo facto approbetur per principem, & irrevocabilis pronuntietur per eum, sed an ut revocari non possit requiratur acceptatio primi

10 vocati, et vide per eundem Molinam, ibidem numero 58. cum sequentibus, & per totum illud cap. de revocatione majoratus tractat.

Ibi. *No lo pueda revocar.* Nisi secundum quod in sequentibus verbis disponitur sibi ipsi constitutus reservaverit potestatem revocandi illud, quia tunc in quolibet etiam dictorum casuum poterit illum revocare, & idem dicerem

11 si per viam donationis omnium bonorum et fieret majoratus sine licentia regis quia revocari posset ex l. 8. tit. 10. infra isto libro, nisi esset tradita possessio & juratum, & per viam donationis irrevocabilis inter vivos fieret, & relicta sufficiente quantitate pro implemento testamenti & anime, & hoc si constitutus non habet descendentes, nam tunc abque regia licentia non posset donando majoriam omnium bonorum constituitur, ex dictis per glof. mag. columna antepend. vers. *advertit etiam in l. 32. tit. 9. part. 6. ubi loquitur in fortiori casu, scilicet, cum adfuit regia confirmatio, & quod reservatione revocandi facta etiam in quolibet trium precedentium casuum revocatio locum habeat, tenet ex vers. sequente, salvo si.* Castillo hic in gloss. salvo si, & iterum in l. 17. Tauri in gloss. salvo si reservo, aliter enim exceptio non esset de regula, & voluit glossa. 1. in fin. l. 10. tit. 26. part. 4. & duram legem hanc, cum per viam contractus majoratus fit inquit esse Sarmiento lib. 6. selectarum. c. 14.

IN LEGEM QUINTAM,
Quæ erat 45. Tauri.

In successione majoratus ascendens vel transversalibus filiis præferatur patruo quantumvis pater hujus filii nunquam in majoratu successerit nisi aliud per constituentem majoratum dispositum fuerit.

SUMMARIUM.

- 1 Nepos an præferatur patruo in successione majoratus, ubi ampliatur.
- 2 Representatio materia remissive.
- 3 Representatio in linea collateralium usque ad filios fratrum & non ultra extenditur nisi in majoratu.
- 4 Vocabula quia desunt sub verbo, descendentes, omnes in infinitum comprehenduntur, adeo ut & filia & sic nepos comprehendatur.
- 5 Formam & conditionem inducit voluntas testatoris & sic omnino servanda est.
- 6 Mens tacita testatoris ita attendenda est, si ex verbis sua dispositionis id colligi possit non aliter.
- 7 Femina major atate præferitur minori masculo in eod. gradu, quod est dubitabile ut ibi.

Ibi. *Estos tales descendentes.* Processit legis hujus dispositio à l. 2. tit. 15. p. 2. quem regia

dignitate nepotem patruo et præferendum esse statuit, ex iis que legibus in nostro regno decisa est jam questio illa quam gladio in certamine aliquando decisa fuisse ferret inter patruum, & nepotem, nepotemque vicisse, nam quam plures gravissimi auctores tenebant non præferendum nepotem patruo, cum communem esse asserentes latissime omnium refert Tiraque. de primogenitiis. q. 40. sed contrarium, imo quod nepos præferatur tenebant alii multi communem etiam dicentes relati per Tiraque. ibi. n. 11. ubi n. 12. inquit hanc secundam consuetudinem fere totius orbis receptam esse, prout eam & alios referens asserit Covar. l. 3. Variarum. c. 5. n. 8. & in Senatu Tolosano sic decisa fuit in decis. 433. & Acosta de patruo & nepo. plura dicit & Gama de offi. Lusit. 307. vides tamen jam ex nostra id decisa, & ex dicta equiparatione majoratus regii, sic decisa inquit Molina de primogenitiis lib. 1. cap. 3. num. 10. quod adeo verum testatur, Pelaez de majorat. 2. p. q. 6. numero 19. & 20. ut etiam nepos patruo præferatur, contra Peraltam, & ibi. numero 31. & 32. tractat an lex nostra procedat quando illi, qui concurrunt ad majoratum, sunt mere collaterales, ut per Matienço hic glof. 4. in fin. & numero 33. ampliatur dispositionem nostræ legis etiam cum majoratus per viam contractus est constitutus, idem etiam dicendum est si per viam vinculi particularis fiat, & in iure patronatus secundum Dida Perez lib. 1. ord. col. 242. in prin. vers. *debitabilis est,* & Pelaez ubi supra. num. 33. & in anniversario secundum Menses in rub. C. de fideicommissis. num. 8. dum tamen per viam vinculi constituantur, secundum quod supra in hoc titulo dictum est, & tenet Pelaez ubi supra. n. 28. & Matienço, hic glof. 1. n. 7. & 8. quidquid voluerit quidam modernus Salazar de consuetudine. c. fin. qui non peticipiens mentem dictorum doctorum voluit eos reprobare, & se in sua opinione singularem facere: sic etiam in tractatu nepos patruo præferatur ex l. 8. tit. 11. infra isto lib. & tenet Pelaez, ubi supra. numero 8. & pro hujus nostræ legis declaratione, vide omnino Peraltam, eam limitantem & ampliamentem, in rub. numero 122. cum sequentibus. ff. de hered. instit. ubi asserit etiam in vinculis locum habere & quod ita vidit pronuntiatum: & de lege etiam nostra videndus est Covar. in pract. c. 38. ubi eam legit & declarat optime & per partes dividit ubi a num. 6. usque ad 10. legit ejus primam partem & per totum illud num. 10. legit secundam, & à num. 11. usque ad finem, legit tertiam partem, & optime legem nostram declarat & ipsos vidisse sat erit pro ejus declaratione, & ibi late tractat de representatione, de qua materia et representationis, late etiam videri possunt, per Bene. in cap. Rayn. verb. & uxorem et. s. num. 56. de testamentis, & Mencha. de success. creat. §. 27. num. 17. & Anton. Gom. l. 8. Tau. n. 19. & tom. 1. c. 1. n. 15. & glo. el mas. vers. *ningun.* tit. 13. p. 6. & not. quod & si regula sit, quod in gradu collateralium solum habeat locum representatio in filiis fratrum & non in ulterioribus secundum glof. ningu. in d. l. 3. tit. 13. p. 6. & Ant. Gom. dicto. tom. 1. c. 1. col. fin. & Tellus in l. 8. Tauri. n. 5. hoc tamen verum est nisi tractetur de majoratus successione, nam tunc in infinitum est locus

locus representationi etiam in linea collateralium, ex tex. nostro hic, & tenet Costa, & Molina relati & secuti per Matienço hic glof. 4. num. fin. & Covar. in d. cap. 28. n. 10. contra Ant. Gom. ibi relatum, & contra glof. el mas. col. 2. in fine in l. 2. tit. 15. p. 2. id non intelligendum dicentes quando tam respectu instantis quam ultimi possessoris sunt collaterales, & hanc etiam opinionem cum Ant. Go. veram dicit Pelaez de major. d. 2. p. q. 6. n. 31. & eam sequitur, sed generalitate legis nostræ attenda prima videtur tenenda contra Ant. Gom. & sequaces.

Ibi. *El hijo y sus descendientes.* Et sic in infinitum comprehenduntur, qui enim totum dicit nihil excludit, & indefinita equipollet universaliter, & quia vocabula desunt sub illo tantum nomine dicentibus et omnes in infinitum comprehenduntur secundum Ant. Gom. d. c. 1. col. pen. & Pelaez d. q. 6. n. 32. item & quia eadem est ratio representationis in hoc casu in transversalibus sicut in recta linea descendendum & sic idem jus, prout in majoratu & vinculo tenet Covar. in d. c. 38. n. 10. vers. *sed & ubi primus,* item etiam cum per verbum descendentes lex nostra loquatur idem erit in filia, & sic in nepote ut patruo præferatur, sicut in nepote, nam descendendum appellatio ne etiam femina continentur, & ita contra Peraltam antequam videretur Pelaez de majorat. 2. p. q. 6. numero 19. & 20. tenui, & gavius sum dum vidi Pelaez contra Peral. ex l. nostra dicentem esse veritatem & verissimam consuetudinem.

Ibi. *Aunque sus padres no ayen succedido,* imo, & quod plus est quod & si nunquam aliquis successerit in majoratu illo puta quia ejus institutor vivus esset cum casus legis nostræ accideret, idem erit judicandum, eo quod lex nostra indistincte loquitur & sic indistincte est intelligenda: quod tamen in hoc casu dubium faciebat, erat, an talis constitutio majoratus esset valida in persona nepotis cum pater ejus ad illam sit vocatus & non successerit in eam propter mortis preventionem, sed & adhuc valeat in persona nepotis asserit glof. mag. col. 9. in prin. l. 32. tit. 9. p. 6. & sic nihil ista objectio obstat.

Ibi. *Salvo si otra cosa.* Nam voluntas testatoris sequenda est & pro lege servanda, ut in authen. de nuptiis. §. disponat. colla. 4. l. in condi. primum locum. ff. de cond. & demon. c.ultima voluntas. 13. q. 2. nam

5 & formam & conditionem et inducit voluntas testatoris secundum Bal. & alios relatos per notarium Gutier. in repeti. l. nemo potest. n. 3. ff. de leg. 1. & Politum in tract. subdit. tit. de vulg. n. 2. 4. id ampliatur, fingit enim lex ut servetur mens testatoris, quod testator plus dixit quam notarius scripsit secundum Afflictis decis. 44. n. 26. licet omnino tacitam voluntatem non esse attendendam habeamus, nisi ad dispositionem testator ipse processerit secundum Menses. l. unum ex familia. §. si de falcidia n. 18. ff. de legat. 2. quod est dicere quod hæc tacita mens et defuncti ex verbis testamenti colligenda sit, fecus vero si ex eis nihil decerpi potest, ut optime inquit Molina, de Primogenitiis. lib. 1. cap. 4. n. 6. & num. 19. & 28. & alibi iterum diximus: & sic testator jubeat in constitutione majoratus de suis bonis suis, quod si successor primogenitus filius suus moriatur possessore vivente, relicto filio & sic nepote, quod filius ejus secundus excluso nepote succedat tunc in tali majoratu. Si inter collaterales agitur, præferatur filius filii secundi nepoti filio primi filii mortuo patre suo ante successorem in majoratu, cum voluntas testatoris tunc fuerit præferendi propinquiores, de quo vide Matienço hic glof. 6. num. 1. & sequent. sic & in dicto casu licet ad majoratum vocentur masculi & feminae, propinquior tamen eorum, major tamen atate præferatur, & sic femina major atate et tunc veniret præferenda masculo minori in eodem gradu existenti, quia hanc videtur fuisse voluntatem testatoris, qui cum voluerit præferre filium secundum nepoti, qui est minor atate, sic videbitur velle præferri feminam majorem masculo minori in eodem gradu existenti, de quo tamen tu latius cogitabis, nam quamvis conditor majoratæ vocaverit majorem atate, tamen concurrentibus masculo & femina in eodem gradu & paritate masculus præferatur, minor etiam atate tali feminae atate majori, ut per glof. 1. col. 2. in l. 3. tit. 13. Part. 6. & Ant. Gom. in l. 40. Tauri. n. 62. & 63. & Covar. libr. 3. cap. 5. num. 5. faciunt dicta per glof. El mas. columna 1. l. 2. titulo 15. Part. 2. & hæc pro hac lege.

IN LEGEM SEXTAM,

Quæ erat l. 46. Tauri.

Edificia & melioramenta in rebus majoratus facta per ejus possessorem, cedunt ipsi majorati & eius reputantur, & cum eisdem vinculis in eis sicut in ipso majoratu succeditur per sequentem vocatum, qui non tenetur aliquid pro eis prædecessori melioranti solvere, non tamen propter hoc censetur data licentia reficiendi fortalicia & domus fortes, nisi secundum quod de jure communi regio conceditur.

SUMMARIUM.

- 1 Lex hæc justa & servanda est, & justificatur.
- 2 Verba nostri text. en las casus de mayorazgo, an essent decisiva vel justificativa, maximum dubium est.
- 3 Arma castris immissa per successorem, non erunt sua, sed hereditaria, nisi ut ibi.
- 4 Unita ejusdem debent esse nature cum eis quibus uniantur. Et ibi ampliatur & declaratur.
- 5 Mentio non est facienda de beneficio viro & annexo alteri, nisi ut ibi.
- 6 Res majoria si vendatur & ex nummis alia comparetur, an illa subrogabitur in majoratu illo loco prime.
- 7 Idem in rebus vinculatis est dicendum in propositionem legis nostre, & anniversarii, ut ibi.
- 8 Constitutor majoratus non potest contra legem nostram dispositionem aliquid statuere.
- 9 Lex nostra processit ad declarationem glof. civilis Juris.
- 10 Lex nostra an procedat in edificatis in solo regni.

Pro intelligentia hujus legis Palatius Rubeus in Rubri. §. 62. n. 15. & 16. multa adducit, & Anton. Gomez hic alia, & Castillo cum ipso Palat. qui asserit semel fuisse locutum cum ipso Palat. Rub. qui asserit esse legem injustam & rigorosam, & quod credebatur futuris temporibus esse revocandam.

E e ij

Ibi, *La memoria de los fundadores*, cujus quidem conservationis causa majoratus ipsi instituti sunt, nemo enim mortalís unquam fuit, qui non desideravit perpetuum nomen apud posteros habere, publicaque utilitas probatur in horum primogeniorum conservatione ut optime inquit Menel. in Rubri. num. 4. C. de fideicommissis, & Molina de Primogeniis Hisp. lib. 1. capit. 18. num. 1. ipsique reipub. utilia sunt insignia que in majoratum creatione imponuntur, ut liberi fudatoris & ceteri possessores ad preclara facinora imitanda eorum contemplatione provocentur, argumento text. optimi in l. qui ex liberalitate vers. ne ejus nomine ff. de operibus publ. quem alios allegando allegavit Menefes ubi supra, num. 5. cumque in hoc verleretur publica utilitas velintque conditores majoratum voluntates suas conservari, jure optimo legis noltra constitutio processit, ut sic eorum voluntatibus & publica utilitati in eis conservandis mederetur, & remedium assignaretur, nam alias, ut ex legis noltræ tenore licet videre, facilius destrueretur memoria, ita ut memorie conditorum non remanerent, sed lapsa temporum abolerentur.

Ibi, *No aura tantos cavalleros*. Nam ex majoratum pluralitate & eorum conservatione nobilitas & familiarum dignitas sustinetur, cumque ita sit, prout est, quis dubitavit unquam quid publice interfit ordinem & dignitatem servandum fore l. 1. vers. Publice ff. de ventre inspiciendo, quem ad hoc notavit Bald. relatus per Menefes, in Rubrica, C. de fideicommissis. n. 3. ver. Tertium sic, ubi inquit etiam civitatem felicissimam non que à promiscua hominum colluvie multos homines colligit, sed que antiquissimas & primas familias conservare studet, ex quo legis noltræ conditor motus justè fuit ad condendum legem noltram.

Ibi, *En el mayor y mas principal*. Habes hic textum probantem quod in duorum majoratum optione majori filio datur jus optandi, & eligendi, quem eorum voluerit, & principaliorum & meliorem, qui ad hoc est singularis & unicus, ex quo possit desumi argumentum pro decisione illius questionis à me examinata in l. 4. titulo 6. supra isto lib. in gloss. Convenièntemente dividio, scilicet quod in casu in quo inter filios dividendes bona hereditaria parentum, adfit aliqua res indivisibilis detur majori filio jus optandi & eligendi sibi rem istam solutis partibus suis aliis cohæredibus, & certe textus hic erat optimus ad determinationem hujus questionis, quem à nemine vidi consideratum, nisi habentem eum ut casum specialem specialiter disponentem, & sic in consequentiam & determinationem aliorum differentium casuum non esse trahendum: multum tamen juvabit in perplexitate opinionum.

Ibi, *Sin embargo*, An possit rex tollere, revocare, mutare aut alterare conditiones majoratus alibi in hoc titulo remanet dictum, & ultra allegatos ibi, tradit Menchaca de Successionum creat. §. 1. num. 29. cum sequentibus, & numero 32. in multis adversatur dictis per Covarr. lib. 3. Variarum capit. 6. per totum, & de his titigit latè Molina, de Primogen. lib. 4. cap. 3. num. 7. cum sequentibus pluribus.

IN LEGEM OCTAVAM,

Quæ erat l. 45. Tauri.

Qualiter in vocatum ad majoratum transit civilis & naturalis possessio lex nostra declarat.

SUMMARIUM.

- 1 Lex nostra etiam in vinculis, & anniversariis, & patronatibus locum habet. Ubi idem in feudis.
- 2 Quasi possessio etiam jurium incorporalium ipso jure in vocatum transit.
- 3 Majora vera vocatus admittitur contra injustum possessorem, nulla exceptione alioiorem indagine requirere attenda.
- 4 Lex nostra non tollit remedium l. fin. C. de Edic. D. Adri. & similitum.
- 5 An lex nostra procedat in rebus regni, etiam alienatis.
- 6 Vocatus ad majoratum potest agere interdictione vis fiat ei.
- 7 Possessio civilissima nostri textus, etiam ad ventrem transit.
- 8 Duo specialia à jure communi inducuntur bene concurrunt.
- 9 Casus plures ubi possessio sine apprehensione transferretur.
- 10 Civilissima hæc possessio habet effectum vera possessionis, competuntque pro ea remedia possessionaria.
- 11 Possessor majoratus etiam si renunciet illum in favorem alterius, mortuus renunciet vero vocato competit remedium nostri textus, etiam si post renunciationem illam sint elapsi sex menses legis sequentis.
- 12 Ubi inferunt ad reprostationem cuiusdam limitationis, & num. 34.
- 13 Possessorium remedium nostri textus, an competit contra illum, qui à fundatore in vira fuit immisus in possessionem etiam si non esset verus vocatus dicti majoratus.
- 14 De civilissima possessione nostri textus, mentio fit in pluribus locis.
- 15 Civilissima hujus possessionis materia per quinque punctos declaratur cum sequentibus aliquibus usque ad finem glossæ.
- 16 Civilissima possessio quid sit.
- 17 Possessio hæc quadrupliciter appellatur.
- 18 Possessio civilis sub civilissima comprehenditur.
- 19 Possessio hæc civilissima, an per legem vel statum introduci possit.
- 20 Possessoria remedia tria sunt, adipiscenda, recuperanda, & retinenda, & an competant huic possessori civilissimo, cum sequentibus.
- 21 Possessori huic civilissimo etiam competit remedium l. fin. C. de Edic. D. Adri. Tollen.
- 22 Possessori civilissimo, competit etiam Carbonianum edictum.
- 23 Remedium retinenda competit huic civilissimo possessori.
- 24 Remedium adipiscenda, & retinenda simul intentari possunt diversis respectibus.
- 25 Petitionem hereditatis, & an contra titulo possidentem, possit hic vocatus ad majoratum intentare.

De los Mayorazgos, Ley VIII. Tauri 45. 223

- 25 Remedium recuperanda, an detur huic vocato ad majoratum.
- 26 Exceptio domini an admittatur contra agentem remedio nostri text. Ubi an exceptio illegitimitatis & incapacitatis, & num. 31. aliud de dominio.
- 27 Forma exclusiva à majoratu, non est admittenda in ejus possessione.
- 28 Remedium nostri text. an competat illi, qui ex consuetudine ad majoratus successionem vocatur.
- 29 Exemplum majoratus, an sufficiat ad intendendum remedium nostri text.
- 30 Remedium quod vocatur interim, non competit huic civilissimo possessori neque civili.
- 31 Remedium nostri text. habet causam proprietatis annexam.
- 32 Libellus proponendus in remedio nostra l.
- 33 Remedium nostri text. an competat primo ipsius majoratus successor. Et an rebus augmentatis ibidem.

Ibi, *DE MAYORAZGO*, idem etiam dicendum est in vinculis factis pro privatum aliquem testatorem in suo testamento vel inter vivos secundum Oroscium super ff. Veteri col. 955. vers. 36. quod in Praxi receptum esse asserit Covarr. Variarum cap. 5. n. 6. lib. 3. & Tellius l. 27. Tauri num. 1. ubi etiam inquit quod & dominium sine traditione transferretur, & probatur hoc ex text. in l. 10. infra eod. expressè ad hoc, facitque id quod asserit se vidisse in Praxi pronuntiatum Peralta in Rub. n. 122. de her. inst. scilicet l. 5. supra eodem etiam in vinculis locum habuisse, ut ibi dixi, & Menefes in Rub. n. 9. C. de fideicom. ubi & plus dicit, scilicet, quod & in anniversariis perpetuis & in patronatibus ad modum majoratum constitutis, hoc idem fit, ut in hoc titulo remanet dictum, & Molina de Primog. lib. 1. cap. 1. n. 25. cum sequentibus, & iterum in eodem lib. 1. c. 7. n. pen. etiam si Ant. Gomez hic num. 116. & Salazar. Traict. de usu & consuetudine, cap. fin. aliquid & male velint cum illa l. 10. infra eod. sit expressa contra eos, imò & in feudis idem dictum reperimus ut sine nova apprehensione transeat in filium possessio secundum Bald. relatum per Suarez in quest. majoratus, pag. 436. n. 20. & quod plus reputo, scilicet, quod etiam quasi possessio iurium incorporalium per ipso jure in vocatum transit, cum possessio corporali in incorporalibus quasi possessio dicatur, ut tenet expressè idem Menefes in l. 2. n. 7. C. de servitutibus & aqua, & Molin. ubi supra lib. 3. cap. 12. n. 23. que ad hoc procedunt ut si alio existente in possessione majoratus, verè vocatus ad illum intentaverit remedium possessorium nostri textus, & præsentaverit instrumentum majoris, ut ille alius excludatur, non admittitur possessori ille obiciens contra majoratum illum exceptiones requirentes per altiorem indagine, sed que tantum statim & illico expediendi poterunt, secundum Ant. Gom. hic, n. 122. & gloss. in l. 7. tit. 4. Partit. 5. & in l. 2. vers. luego tit. 4. part. 6. & Molin. ubi supra dicto lib. 3. cap. 15. n. 15. & 16. nam secundum gloss. illam dict. l. 2. ex lege nostra, & ejus simili lege 7. tit. 4. part. 5. non tolluntur remedia l. illius 2. tit. 1. 4. p. 6. neque l. fin. et similita. C. de edicto Divi Adriani Toll. per pro retinenda possessione remedium adhibentes, & an in bonis

regni præsertim alienatis per prædecessores lex nostra procedat tradit Molin. ubi supra lib. 1. cap. 3. n. 26. & infra, in gloss. Amque oiro. dicemus.

Uterius & in tantum possessio in vocatum ad majoratum vinculum anniversarium aut patronatum jure majoratus constitutum aut feudum transferretur, quod poterit talis vocatus ante apprehensam corporalem possessionem corporali, vel quasi possessionem incorporalium agere interdictione ne vis fiat ei qui in possessionem missus est, prout optime inquit Suarez titulo De la herencia Versic. Sedumum tenebris menti, pag. 446. ubi optime loquitur, adeo ut in ventrem transeat possessio per civilissima noltræ legis secundum gloss. 1. arg. text. ibi in l. 3. tit. 23. part. 4. quod licet gloss. ibidem id esse sine dubio assermet, & Molin. d. l. 3. c. 12. n. 24. satis tamen possit in dubium reduci ex d. per Avend. respon. 28. per totum similem questionem disputantem. Nam licet ibi Avend. loquatur cum uxor remanet prægnans, ad majoratumque illum non erat admittenda fecmina, sed tantum masculus, & sic propter incertitudinem an masculus, vel fecmina nasceretur, dubitetur an possessio hæc transferatur in ventrem, tamen idem est in noltra questione, cum & dubium sit an venter ille nasceretur vivus, vel partus naturalis habeatur, vel habilis ad majoratum, & sic etiam in hoc casu incertitudinem datus. Item & in noltra ampliatione sicut in questione Avenida. duæ fictiones dantur, scilicet quod transit in ventrem civilissima possessio, & quod insuper habeatur venter tanquam natus bene ut in eum transeat possessio, licet ad hoc responderi possit, quod licet adsint hæ duæ fictiones, eò tamen, quòd à jure communi sunt inducæ, bene possunt in eodem subiecto concurrere, nam duo specialia à jure communi inducta bene concurrunt in eodem subiecto, secundum Felinum in cap. cum in. n. 10. de constitutio. Item & incertitudo illa cum non sit omnimoda, quia respectu ventris non est omnimoda, cum certum sit mulierem esse prægnantem, non debet vitari. Item & quia in dictis dubiis favorabilibus debemus præsumere, & sic quod venter nasceretur naturalis, & quòd erit masculus & bene natus, cum in dubiis quòd favorabilis est tenere debemus, & sic audivi factum in Ducatu de Albuquerque in quo fecmina non succedit, nam anno 1571. possessor mortuus fuit relicta uxore prægnante, & per præteritorem petita possessio, & nomine ventris contradicium & petitum tueri in possessione virtute noltræ legis, in regio consilio fuit justum, ut ex audita certo seivi, quod vocatus ad illum statum & majoratum interim quod sciebatu nasceretur ne filius aut filia non ingrederetur possessionem status illius, neque bona occuparet, neque se ducem vocare, ipsaque uxor ventris nomine fuit in possessionem missa, ut partus alatur, & mater ejus alimenta perciperet necessaria pro partus sustentatione, & sine quibus se sustinere, & ad partum perducere possit creato curatore bonis illis, velut in defecto essent, prout Avend. ubi supra, faciendum assererat: & quam plures alios casus ubi possessio sine apprehensione transferretur, per refert. Gas. relatus per Additio. Segura in Lque madmodum n. 8. ff. de acquirenda possessione, & per gloss. & ibi Abb. num. 9. cum pluribus sequenti. in cap. 2. de consuetudine.

rendum, nam licet habeat possessionem civilissimam, potest tamen intentare hoc remedium sine præjudicio possessionis acquisita, ut sibi detur naturalis ac corporalis possessio, & ita tenent Per. de Bellapertica, Cynus col. 1. Bald. & Salicet. quarta oppositio in l. ea lege. C. de conditione ob causam, quos & alios complures refert Tiraq. id etiam fundans, ubi supra 6. parte, declaratione 2. n. 1. cum sequentibus pluribus, & Ant. Gom. hic, num. 118. postio post numerum 192. & Suarez in dict. rit. de las herencias, num. 118. pag. 448. & hanc latissime fundat eam communem dicens Anton. Gomez, ubi supra, ubi ipse assignat veram & naturalem rationem, scilicet, quod licet mediante lege, vel statuto ipso jure transeat possessio in vocatum ad majoratum, vel in heredem & successorum, tamen ex eo quod penes alium adest ipsa naturalis detentatio non videtur esse plena, vel omnino perfecta possessio penes talem vocatum quousque verè & realiter corporaliter apprehenditur, & ideo datur hoc remedium: ex quo ipse Ant. Gomez, infert quod eodem etiam modo successor majoratus potest competere & competat remedium, l. fin. C. de Edicto D. Adri. volent. quod quidem non tollitur per text. nostrum, prout & voluit gl. Luogo. & in verbo, Propriedad. in l. 2. tit. 1. 4. part. 6. & Tiraquellus ubi supra, n. 1. & 8. quod intelligo verum in casibus in quibus aliàs de jure habet locum remedium d. l. fin. Secus verò in casibus ubi locum non habet, puta si per contractum inter vivos esset constitutus majoratus, vel res aliqua in vim legati sub titulo majoratus alicui legatur, quia tunc non daretur remedium d. l. si eo quod in illis casibus, nec in aliis similibus non datur de jure, & sic nimirum quod neque in nostro casu datur: imò & quod plus est, & jam vidi in facti contingentia, quod huic vocato ad majoratum competit etiam Carbonianum edictum & secundum gloss. Propriedad. in dict. l. 2. & Menes. in l. eam quam n. 127. C. de fideicommissis. & voluit Suarez. dict. n. 18. & Molina de primogen. lib. 3. cap. 1. 3. n. 25. & 26. cum sequentibus. Secundum remedium possessorium est retinenda, de quo quid sit & cui competat, vide per Ant. Gom. hic a n. 168. usque ad 180. & Menochium de Retinend. possessione, quæ per ipsos videbuntur, solum enim attingemus, id quod est nostri propositi, scilicet, quod hoc remedium retinendæ competit & etiam huic civilissimæ possessori secundum Fabrum, § sui. Instituta de heredum qualitat. & divi. & Ant. Gomez, hic n. 194. communis secundum Ripam. l. 1. in fine. ff. quorum bonorum, & nullus omnium qui hac de re loquitur contradicit secundum Tiraquell. in dict. parte, declaratione 1. & 2. Imò & quod plus est quod hæc duo remedia adipiscendæ & retinendæ simul intentari possunt diversis respectibus, id est, respectu diversarum & possessionum, scilicet, retinendæ respectu hujus civilis sive civilissimæ possessionis, adipiscendæ vero respectu naturalis possessionis aut detentionis penes alium, ut optime inquit Tiraq. ubi supra in tertia declaratione. 6. parte, numero primo & secundo, & Molina dict. lib. 3. cap. 1. 3. numero 7. Et an petitionem hereditatis possit talis vocatus intentare contra detentatorem & vide Ant. Gomez. hic numero 195. cum sequentibus: & an contra titulo possidentem detur remedium nostri text. vide Molinam, ubi supra, numero 52. cum sequentibus. Tertium vero remedium est

recuperanda & de quo itidem Antonius Gom. hic numero 180. cum pluribus sequentibus. plura tradit quid sit & cui competat, & Menochius de recuperanda possessione. & an competeret huic civilissimo possessori anceps questio est inter Doctores, nam quod non detur facit, ex eo quod qui habeat civilissimam possessionem fidè non potest dici ejectum à possessione, ex gl. possidebat l. 1. §. interdictionem autem hoc ff. de vi. & vi arm. & sic hanc opinionem tenuerunt multi ita ut Alexand. in l. in suis ff. de liber. & posth. col. 3. asserit hanc fuisse communem opinionem antiquorum & modernorum, & secundum eam fuisse judicatum per sacrum regni consilium Neapolitanum asserit Matheus de Afflicis decisio. 299. col. 4. & eam tenet Antonius Gomez, hic n. 193. & alii plures relati per Tiraquellum, ubi supra, in 6. parte, declaratione 4. num. 1. & 2. Contrariam opinionem tenuerunt patrum relati per Tiraquellum ubi supra, n. 3. cum sequentibus, & hanc crebriorem vocat Menochius de Recuper. possessione. 1. remedia. n. 397. & Francia fervari testatur Tiraquellus, dict. n. 4. in fine. & eam sequitur Molina de Primogeniis. lib. 3. cap. 16. num. 6. & num. 7. & Matiezo hic gl. 2. n. 13. quem post hæc multum in lucem prodidiisse scio, & hæc ultima est tenenda & amplectenda, nam hæc est vera possessio ut supra diximus, & tradit Tiraquellus ubi supra in 5. parte, declaratione 1. & sic non obstant, quæ de facta diximus possessione, & per consequens omnia hæc remedia simul juncta diversis respectibus competunt secundum dictos DD. & Molinam ubi supra, n. 7. & 8. ubi declarat uno modo rejecta concordia Ripæ inter has opiniones, quia reprobat communiter à Doctoribus secundam tenentibus opinionem, & præsertim Tiraquellus ubi supra, n. 7. Est tamen notandum quod quamvis & exceptio domini non esset admittenda contra hunc agentem remedium nostri text. ut late per Tiraquellum ubi supra in 6. parte in 5. declaratione per totam, & Molinam dict. cap. 1. 3. n. 12. cum sequentibus, aliquibus admittitur tamen exceptio illegitimitatis & incapacitatis, quia legis nostræ remedium non transit in incapacem, ut per Molinam, dict. cap. 13. n. 23. & 24. & sic femina exclusa à majoratu non est mittenda * in ejus possessionem. Ut ibi per eum n. 22. ubi & n. 45. tractat an remedium hoc competat illi, qui ex conjecturis ad majoratus successionem & vocatur, & num. 46. cum quatuor sequentibus, an sufficiat exemplum majoratus ad petendum & intentandum remedium & nostri text. & ibi plura alia quoad nostri text. materiam annexit, per eum videbuntur. Quartum autem remedium quod interim vocatur, de quo loquitur Covar. in pr. ff. quæst. cap. 17. non solum non competit huic civilissimo possessori, verum neque * civilis, secundum Guidonem decisio. 522. & Rebussum in 3. Tomo constitutionum Francia. in materia possessorii. artic. 2. gloss. 2. & Covar. ubi supra & Molina, ubi supra, num. 70. & 71. & 72. limitant. Nota etiam quod remedium possessorium & nostri text. habet causam proprietatis annexam, secundum Molinam ibidem n. 9. & sic inquit Tiraquellus, in dict. 5. declaratione. num. 11. quod si prætenlor contradixit adversario objicienti causam dominii, & nihilominus iste adversarius admissus sit ad probationem dominii, non obstat, quia id magis factum fuisse videtur ad justificandam possessionem,

sionem, quam ut super dominio pronuntietur: quod est optimum: & sic semper consulo quod petens possessionem contradicat exceptionem dominii, & quod non audiat super eo adversarius, & protestetur quod probationes faciendæ solum fiat super possessionem, & quoad adjuvandum remedium possessorium. Quoad quintum & finalem punctum scilicet circa modum procedendi in hac materia, ex duabus legibus sequentibus decerpes, & formam proponendi libellum in materia nostræ legis, ut omnia pericula fectè habeas, forma modo sequenti, & Joannes omni meliori modo quo possim, coram vobis compareo & conqueror de tali, & dico sic esse, quod Petrus avus meus defunctus cum facultate regia condidit majoratum talium ac talium bonorum sub talibus limitibus in talibus locis existentibus, ac censuum & redituum regiorum contentorum in scriptura majoratus, quam & dictam licentiam regiam præseno cum solemnitate & juramento necessariis, qui quidem fundator ad dictum majoratum vocavit talem filium suum majorem, & post eum descendentes ejus jure majoratus, & eo mortuo absque eis & in defectum eorum vocavit patrem meum filium ejus secundum & descendentes ejus, & pater meus fuit uxoratus cum Maria secundum Sacrosanctæ matris Ecclesiæ præceptum, ex quo matrimonio me ut filium majorem susceperunt, & habuerunt, & quoniam dictus filius major fundatoris est mortuus absque descendentiis, qui in dicto majoratu secundum ejus institutum succedere possit, & pater inter meos mortuus est, & sic vocatus ad dictum majoratum ego sum & non alius tamquam filius major patris mei, & in dicta descendencia fundatoris aut possessoris ultimi (si jam transierunt multi possesores post fundationem) de quibus omnibus offero informationem, & peto fieri ad tenorem eorum, & iis de causis possessio civilis & naturalis ex remedio legis de Toro in me translata est, & de facto dictus adversarius detentat bona dicti majoratus absque jure aliquo, ideo à vobis peto, non me ad superflua obligans, quatenus ante omnia recepta dicta informatione me vocatum ac possessorem, dicti majoratus & ejus bonorum & verum successorem declaratis condemnando adversarium, dimittat mihi dicta bona, & libera, & sine obstaculo aliquo dimittent detentionem eorum, neque perturbando me in dicta possessione aliquo modo manu tenendo & defendendo me in ea & in eo quod necessarium fuerit mittendo me in realem ac corporalem possessionem absque præjudicio acquire possessionis, & si in aliqua compaverit me dejectum restituendo & reintegrando ita ut liberè & pacificè frui, gaudere dictis possessionibus bonorum, & eis & eorum fructibus, proventibus ac emolumentis quomodolibet pertinentibus liceat ac possim condemnando dictum adversarium in omnibus fructibus ac redditibus emolumentis ex dictis bonis per eum perceptis & quæ percipi poterint & possunt: ulquequo à dicta detentione desistat, quos fructus omni anno xli. Tomo in tantum salva in totum vestra judiciali taxatione super quibus omnibus & eis annexis & connexis peto mihi justitiam ministrari omni meliori modo quo possim, expensas peto & protector & in necessariis vestrum auxilium impetoro.

Sic ex dictis additis & demptis que addi vel detrahi debeant, secundum casus contingentiam, poteris formare libellum dictum, poteris etiam petere & protestari quatenus super possessore vis & non super alio procedat & intra quantum tempus debeat proponi in regio consilio vel alibi libellus hic ex l. 9. nostri tituli decerpes, & ex Molina in dict. cap. 13. n. 1. lib. 3. ubi & n. 40. declarat an competat remedium nostri text. primo ipsius majoratus successoris & Pelæz de Majoratu. 1. parte, questione 24. num. 1. & 2. & iterum in 3. parte, questione 8. num. 8. ubi & an habeat locum in rebus augmentatis: & ibi in illa 3. part. in quest. 2. 3. & 4. alia plura ad legem nostram tractat per ipsum videnda.

Ibi, Aunqve otro aya tomado la posesion. Sed quomodo hoc procedere potest, cum duo in solidum possidere non possunt ex l. 3. §. ex contrario. ff. de acq. possessione. & respondeo, quod cum in majoratus successorem possessio civilis & naturalis pertranseat etiam tertio possidente, penes illum tertium non potest esse civilis neque naturalis, sed solum habet nudam facti detentionem, & sic cessat dicta difficultas, & per consequens neque præscribere neque lucrari fructus neque intentare remedia possessoria poterit tertius ille, cum talis detentatio non sit apta producere effectus civiles, secundum Molinam ita respondentem in d. lib. 3. cap. 12. num. 18. vel ut inquit Menchaca, de lib. 3. cap. 12. num. 18. vel ut inquit Menchaca, de lib. 3. cap. 12. num. 32. vers. Illud autem licet apud illum tertium adest nuda corporalis possessio apud successorem vocatum sunt omnes effectus, quos lex positiva accommodavit utrique possessioni tam naturali quam civili, de quibus ille tertius corporalis possessor frui non potest, & non præferibitur, ut dictum est, & tradit ibidem Menchaca ex text. in l. 1. rit. 26. Part. 4. & ibi gloss. Nite empece, & itidem cessio bonorum majoratus facta per successorem ejus in alium tertium non vocatum, & non nocet immediate postcedentem successoris, secundum Burgos de Paz, in proem. ll. Tauri, num. 96. ad hoc notandum text. nostrum, & Mol. lib. 1. Primog. cap. 6. n. 45. & hæc pro hac lege sufficient.

IN LEGES NONAM & DECIMAM,

Forma & ordo procedendi in causis civilissimæ possessionis in præfenti ponitur & describitur.

SUMMARIUM.

- 1 Repulsa restitum an habeat locum in remedio civilissimæ possessionis, & ibi quid quoad publicationem restitum faciendum.
- 2 Minori an detur restitum adversus omisssam probationem in dicto remedio civilissimæ possessionis.
- 3 Possessionem si quis caperit verum majoratus vivo vero possessore, & eo consentiente, etiam si transferint multi anni ante mortem veri possessoris, eo mortuo nihil præjudicatur vero successoris post eum.
- 4 Leges de majoratu regia licentia constituto loquentes habent locum in bonis vincularis.
- 5 Majoratus absque regia licentia constitui potest, fortiusque est id quod sit auctoritate legis, quam ex regia licentia.

6 *Facultatem & licentiam regiam habens ad constituendum majoratum an censetur illum constituisse virtute illius licentie.*

7 *Bona majoratus si sint distincta inter duos districtos duarum Cancellariarum, ubi erit lis tractanda.*

LEX QUÆ nona declaratur per l. 10. in quantum in l. 9. declaratio facienda in causa hujus possessorii erat super tenuta, ut jam non sit super tenuta, sed super possessionem. Ita quod vere possideat ille, in cujus favorem pronuntietur, & solum quantum ad proprietatem causa remittatur ad Cancellarias Regias.

In l. 9. ibi, *Orta alegacion ni probanca*, & sic nunquam repulsa testium locum habebit, quia est summarium & executivum & iudicium, & in alio reparari potest, ut in terminis nostris tenet Avend. c. 5. per totum. num. 4. lib. 2. contrarium tamen licet cogitandum relinquatur, tenet Molin. in dict. lib. 3. c. 13. num. 66. ex l. 10. not. tituli, quia potius est l. 9. & sic ibidem Molina, in num. 67. idem voluit, quoad publicationem faciendam, ex eo quod lex nostra solum terminum 50. dierum constituit ad probandum, & concludendum, & quod nullus alius terminus concedatur, sed eo elapso determinetur, ita ut neque minori detur restitutio in tali lite adversus omiffam & probationem, ut inquit ipse Molin. n. 64. in d. cap. 13. qui n. 65. inquit hoc regia declaratione indigere: ego tamen inter hæc ex l. nostra 9. desumo veram concordiam, præsupposito, quod lex nostra 9. requirit litem esse concludendam intra hos dies, ibi *T hecho, y concluso el negocio dentro de los cinquenta dias*, scilicet quod si per iudices regios de hac possessoria causa cognoscetes fuerit ex dictis quinquaginta diebus terminus assignatus certus ad probandum, puta si dantur triginta dies ad probandum, illis elapsis poterit peti publicatio testium cum brevi termino concedenda, & poterunt reprobari testes, & admitti ad probandum reprobationes cum brevi termino: & poterit itidem peti restitutio adversus omiffam probationem per minorem, & concedi terminus quindecim dierum ad id faciendum, vel minus secundum numerum dierum restantium ad implementum 50. dierum, & in isto eodem termino etiam ad reprobationem testium concessio poterunt presentari scripturæ & instrumenta: & iis terminis elapsis potest per partes causa concludi antequam quinquaginta dies sint elapsi, & ita procedam dicta per Molinam, sed si terminus ad probandum non fuerit per iudices assignatus supradicto modo, tunc non video quomodo reprobari possint testes neque super eo probationem fieri, neque peti dictam restitucionem, cum omne remedium lex nostra excludat lapsis illis quinquaginta diebus, & sic procedat id quod dixit Avend. & ideo per iudices hos regios esse, proposita prima petitione, assignandus partibus terminus 30. dierum ad probandum cum onere publicationis eis elapsis ut sic possent partes testes reprobare si velint & petere restitucionem, & cum hoc quod instrumenta possent presentari usque ad conclusionem in causa, & sic esset faciendum ne partes à dictis juris remediis excludamus: vel esset per regem nova lege major terminus, puta centum

dierum assignandus loco horum quinquaginta, signando quot dies essent pro probationibus faciendis, & quod eis elapsis remaneret facta publicatio, ut reprobationi testium & remedio restitucionis locus remaneret, & quod usque ad finem centum dierum possent instrumenta presentari, vel saltem ante octo dies postremos ut copia instrumentorum partibus daretur, & cum hæc res sit magni præjudicii, ita esset faciendum & providendum, & pro secunda instantia, quæ est supplicationis, possent assignari quinquaginta dies: aliter enim dubitandi locus relinquatur, licet si id non medetur teneo meo videri pro vero, lege nostra attentâ, quoties minor terminus quam quinquaginta dierum nostri text. non assignantur à iudice pro probationibus & allegationibus partium, quod non habebit locum publicatio neque reprobatio testium neque itidem restitucionis peritio, eo quod lex nostra omnem præcludit viam allegandi & probandi, post lapsum quinquaginta dierum geminative in hoc loquendo, & sic etiam restitucionem excludere videtur ut dixi in l. 4. titulo 17. lib. 4. supra in glos. antepenult. & quamvis quoad restitucionis remedium debitè videatur, quoad alia verò non mihi videtur dubitandum, eo quod lex nostra omnem alium terminum, omnem aliam allegationem & probationem excludit quàm eam, quæ intra hos quinquaginta dies partes fecerint, & sic in Indiis abique alla publicatione & conclusione hæc fieri inquit Matienço hic glos. 2. num. 3.

Ibi, *T no quede otro remedio*. Ad eò ut neque tunc habeat locum supplicatio mille quingentarum duplarum ex text. ubi diximus in l. 4. tit. 20. lib. 4. supra.

Ibi, *Por medio año*. Intelligo dummodo post mortem possessoris prout lex nostra loquitur, possessio hæc capiatur corporaliter, secus vero si in vita possessoris, & talis captor possessionis non est vere vocatus, quia tunc quamvis per multos annos possessionem haberet & nihil præjudicaret vere vocato ad majoratum, dum tamen intra sex menses post mortem veri possessoris id petatur secundum Meneles. l. post mortem num. 23. C. de fideicommissis, & supra hoc titulo diximus, & de pluribus questionibus in propositum horum verborum, & itidem nostræ legis vide Molinam de primogeniis lib. 3. cap. 13. num. 56. usque ad 62.

In l. 10. ibi, *T bienes vinculados*. Hic est text. expressus probans opinionem Orosii & aliorum per me relatorum. l. 8. glos. 1. supra isto tit. & libro. quod lex illa 8. etiam in bonis vincularis absque licentia & regia, locum habeat, imò & videtur per legem nostram permitti cuilibet personæ vinculare sua bona absque regia facultate si descendentes vel ascendentes non habeat, & idem tunc de tali vinculo quod de majoratu cum regis licentia factò judicandum erit, vel in tertio & quinto si descendentes habeat, ut per Molinam lib. 1. cap. 1. num. 25. & 26. imò & fortius est id quod sit autoritate legis, quàm ex regia facultate ut per Molinam supra lib. 4. cap. 3. num. 10. & eo lib. cap. 6. num. 17. & glos. mag. colum. 8. in fin. l. 3. titulo 13. part. 6. & an si quis habet facultatem censetur & instituire ejus virtute vel legis potestate, vide Molinam ubi supra lib. 2. cap.

cap. 2. numero 17. ubi se remittit ad cap. 10. n. 74. ejusdem libri.

Ibi, *Alas nuestras audiencias*. Quid tamen si bona & majoratus sunt divisa inter districtus duarum audientiarum, cui earum remittatur vide Molinam d. c. 13. num. 1. & fin.

Ibi, *Ser en posesion*. Et sic vera jam possessio est illa quæ acquiritur ex remedio dicta l. 8. supra eo. tit. prout ibi dixi, & tenet Meneles in d. l. post mortem num. 23. C. de fideicom. text. nostrum allegando.

Ibi, *Guardando se en lo de mas*. Ex his verbis not. Molin. de primog. d. lib. 3. cap. 13. num. 63. cum sequentibus, quod nec restitutio adversus amissam probationem dabitur in terminis legis præcedentis, neque publicatio requiretur, neque testium reprobatio admittitur de quo dixi latè in l. præcedente & hæc pro tit. hoc & textualium declaratione sufficiant ut ad alia deveniamus breviter nos expediendo de lege 11. sequente.

IN LEGEM UNDECIMAM.

Servanda est clausula testamenti Regis Henrici secundi tanquam lex: cujus clausula tenor hic inseritur.

SUMMARIUM.

- 1 *Clausula Regis Henrici secundi de qua hic, quare fuit facta & alia de ea.*
- 2 *Femina an succedat ex vi hujus clausula Regis Henrici.*
- 3 *Femina an excludatur à primogenio, si expresse non exclusus sit.*
- 4 *Sententia lata contra legem nostram nulla est.*

Ibi, *Por Razon* De hac clausula hujus Regis Henrici secundi mentionem facit Rodericus Suarez, l. Quoniam limitatione 6. ad legem regiam pagina 268. C. de inofficioso testamen. & in questione majoratus numero 21. & ponit quæ & fuerit causa quare condita fuit clausula hæc & quare per legem nostram iustum fuit servari, traditque etiam Palac. Rub. §. 69. numero 14. cum sequentibus & glos. majoria. l. 2. titulo 13. partita. 2. quæ post hæc repeti referte Burgos de Paz in proemio II. Tauri numero 455. & in propositum hujus clausulae vide optimam questionem propositam per glosam magnam col. 4. vers. sed an pressum in l. 10. tit. 26. partita 4. & alias per Molinam de primogeni. lib. 1. cap. 3. num. 21. & 22. & eo lib. cap. 6. num. 21. & an poterit addi clausula hæc in declarationem donatorum ab ipso Rege, vide Acostam tracta. de majoratu bonorum regia coram in princip. num. 2. & Matienço hic glos. 9. n. 2. cum sequentibus.

Ibi, *Sin hijo legitimo*. Sed nunquid debet esse masculus, an verò sufficiat femina, & existente & masculo ipse succedit, eo verò deficiente femina legitima succedet pro ut in terminis asserit Burgos de Paz in d. proemio legum Tauri num. 66. in fin. ex consilio 98. Ludovici Romani, id in nostris terminis asserentis, & ibidem cum sequentibus numeris examinat ipse Burgos an femina & excludatur à primogenio si expresse non exclusus sit & per Molin. ubi supra lib. 3. cap. 4. n. 4. & notandum est quod cum clausula hæc jam pro lege habeatur, nihil dubitandum est quin sententia contra eam & lata nulla sit prout antea non esse ex Barr. asserbat Burgos de Paz in proemio II. Tauri num. 456.